

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323201275
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323201275.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., zastúpenej advokátkou: JUDr. Lucia Gašpíriková, so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, IČO: 42 210 283, proti žalovanému: E. F., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/X, D., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 8C/28/2023-26 zo dňa 20. apríla 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 8C/28/2023-81 zo dňa 27. júla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť strieť výkon práv žalobkyne, ktoré jej prináležia zo spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k celku, k nehnuteľnostiam: 1. v okrese Šaľa, obci D., katastrálnom území D.: - byt č.X, G. X. H., F. X v bytovom dome na I. C. s. č. XXX, podiel na pozemku parc. C KN č. 585/5, zastavané plochy a nádvoria o výmere 357 m2 o výške podielu 314/10000 k celku, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o výške podielu 314/10000 k celku vedené na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor a 2. v okrese Šaľa, obci D., katastrálnom území D.: - garáž súp. č. XXXX, postavená na pozemku C KN parc. č. 942/20, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m2, pozemok C KN parc. č. 942/20, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m2 vedené na LV č. XXXX na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor, a to najmä právo vstupovať do/na predmetné nehnuteľnosti, právo zotrvať v/ na predmetných nehnuteľnostiach, právo užívať a obývať predmetné nehnuteľnosti, právo na užívanie všetkých energií do nehnuteľnosti a právo na bežnú opravu/úpravu predmetných nehnuteľností, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej; II. výrokom uložil žalovanému povinnosť vydať príslušné kľúče od predmetných nehnuteľností žalobkyňi.

2. Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333, § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Vecne dôvodil, že žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že ide o nehnuteľnosti, ktoré spolu so žalovaným užívali ako manželia. Vzhľadom na rozvod ich manželstva, žalobkyňa nemá záujem ďalej zotrvať v podielovom spoluvlastníctve so žalovaným, tieto spoločne užívať, a preto žalovaného žiadala viackrát o zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva. Odišla z predmetného bytu v apríli 2022 po tom, čo sa hádky strán sporu vystupňovali natoľko, že jej odchod zo spoločnej domácnosti bol nevyhnutným v záujme jej života a zdravia. Žalovaný jej bráni v prevzatí si osobných vecí, bráni jej v vstupe do nehnuteľností a ich užívaní, odcudzil jej kľúče. Uvedla, že aj na vydanie týchto hnutelných vecí bol žalovaný žalobkyňou ústne a písomne vyzývaný, avšak skutočný záujem o dohodu nemá a vstup do nehnuteľností jej neumožní. Má informácie,

že predmetné nehnuteľnosti žalovaný užíva s treťou osobou, na ktoré užívanie nedala svoj súhlas. Písomným podaním zo dňa 13.2.2023 žiadala žalovaného o sprístupnenie nehnuteľnosti (bytu a garáže), za účelom uzatvorenia dohody o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, za týmto účelom zistenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, žalovaný listami doručenými právnej zástupkyne žalobkyne dňa 8.3.2023 síce uviedol, že sprístupní nehnuteľnosti za účelom znaleckého zisťovania hodnoty nehnuteľností, avšak od následnej nevyhnutnej písomnej či telefonickkej komunikácii upustil. Žalovaný odcudzil žalobkyňi kľúče od predmetných nehnuteľností, táto sa do predmetných nehnuteľností nevie nijako dostať, čo potvrdil vo svojom liste adresovanom právnej zástupkyne žalobkyne, doručenom dňa 8.3.2023. Žalobkyňa nemá preto možnosť aktuálne zabezpečiť obhliadku predmetných nehnuteľností znalcom za účelom vypracovania znaleckého posudku o všeobecnej hodnote nehnuteľností. Predmetné nehnuteľnosti užíva v plnom rozsahu nepretržite výlučne žalovaný. Žalobkyňa tiež uviedla, že vzhľadom na bránenie jej vo vstupe a užívaní predmetných nehnuteľností žalovaným, nemohla sa realizovať navrhovaná obhliadka predmetných nehnuteľností znalcom, ktorý by určil hodnotu nehnuteľností, a z ktorej hodnoty by vyvodzovala hodnotu svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalobkyňa napriek tomu, že je podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností, tieto užívať nemôže, nakoľko jej žalovaný bez jej vôle odobral kľúče, čím zamedzil prístup do/na predmetné nehnuteľnosti. Dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, žalobkyňa osvedčuje od predkladaných listov vlastníctva - od svojho vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, pričom k okolnostiam rozhodujúcich a odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy odvodzuje od bránenia jej vo výkone tohto vlastníckeho práva, v užívaní predmetu vlastníctva riadnym spôsobom, t. j. spôsobom, pre ktorý sú primárne tieto nehnuteľnosti určené. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala aj na podanie žalovaného doručené jej právnej zástupkyňi dňa 8.3.2023, v ktorom žalovaný nepopiera, že jej vstup a užívanie neumožňuje, keďže jej vstup do nehnuteľností viaže na znalcom vykonanú obhliadku a priložené čestné prehlásenia.

3. Súd prvej inštancie z obsahu spisu a pripojených listinných dôkazov dospel k záveru, že žalobkyňa odôvodnila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov do skončenia konania vo veci samej dostatočným spôsobom. Zo žaloby a predložených listinných dôkazov vyplýva, že trvalá ochrana uplatnenému nároku žalobkyne a zabezpečenie trvalej úpravy medzi stranami sa má v tomto prípade poskytnúť meritórnym rozhodnutím o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam patriacich v 1/2 žalobkyňi. Do toho momentu je však potrebné dočasne upraviť pomery tak, aby žalobkyňa nebola ďalej neoprávnene obmedzovaná pri výkone svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a užívaní predmetu vlastníctva riadnym spôsobom, t. j. spôsobom, pre ktorý sú primárne tieto nehnuteľnosti určené. Nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k nevyváženému zásahu do práv žalovaného, ani do práv iných osôb. Žalobkyňa osvedčila podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nariadenie neodkladného opatrenia je podľa súdu prvej inštancie dôvodné, nakoľko zabráni, aby nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia žalobkyne a oslabeniu jej vlastníckych práv. O trovách súdneho konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že o nich rozhodne v rozhodnutí vo veci samej alebo v rozhodnutí, ktorým sa konanie vo veci samej skončí.

4. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorým navrhol zrušenie napadnutého uznesenia. Argumentoval tým, že žaloba je podľa napadnutého uznesenia podaná ohľadom vysporiadania podielového spoluvlastníctva, preto je zrejme, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na doriešení svojho bývania, aby sa domáhala nekontrolovaného vstupu do obydlia cudzieho človeka. Žalobkyňa potvrdila, že býva v J., čo je zadokumentované v rozvodovom spise sp. zn. 21Pc/17/2022 (navrhol pripojiť). Čo sa týka vecí žalobkyne, aj ona sama uviedla, že si pre tieto bola viackrát, vstup jej bol umožnený, ale naschvál si nezobrala všetko. S právnu zástupkyňou žalovanej komunikoval, očakával, že mu buď napíše v akom termíne má veci vydať, alebo kedy a kam ich doniesť, čo sa však nestalo a teda vydanie vecí bolo zmarené zo strany žalobkyne. U notára sa informoval, kam by mohol veci žalobkyne odovzdať, bolo mu však povedané, že žalobkyňu nútiť na prevzatie vecí nemôže, náklady na úschovu by musel hradiť, na čo peniaze nemá. Počas doby, keď mala žalobkyňa od nehnuteľností kľúče mu z tejto zmizli cennosti aj peniaze, ohľadom čoho podal trestné oznámenie. Priložil kópiu Upovedomenia z Okresnej Prokuratúry Galanta zo dňa 17.4.2023 pod číslom 1Pn 273/23/2202-3. S treťou osobou, ktorú uvádza žalobkyňa, uzavrel platnú nájomnú zmluvu, preto sa nemôže podriaďiť výkonu neodkladného opatrenia. Predmetná nehnuteľnosť je jej obydľím a ani on do nej bez súhlasu nájomcu nemôže vstúpiť. Pokiaľ by odovzdal žalobkyňi kľúče a ona tam bez povolenia nájomcu vstúpi, stal by sa spolupáchateľom trestného činu (pripojil kópiu nájomnej zmluvy zo dňa 1.3.2023).

5. Žalobkyňa odvolanie nepodala, k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila a uviedla, že navrhuje napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasí s argumentáciou žalovaného najmä v časti, že plnenie z uznesenia je nemožné či priam protizákonné, keďže byt a garáž dal do prenájmu tretej osobe (A. J.). Je irelevantné, či žalovaný umožnil užívanie predmetných nehnuteľností tretiemu subjektu. Žalovaný uzatvoril nájomnú zmluvu s nájomcom A. J. dňa 1.3.2023 bez vedomia a súhlasu žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky. Je irelevantné, kde sa reálne žalobkyňa zdržuje (hoci uvádza už v žalobe, že zo spoločnej nehnuteľnosti - bytu bola donútená odísť práve žalovaným), že žalovaný podal trestné oznámenie alebo že žalobkyňa mala možnosť si veci z bytu vziať. Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie žalovaného o tom, že mienil vážne veci žalobkyne odovzdať, hoci cestou právnej zástupkyne, pretože žalovaný neprišiel ani na termín, ktorý sám navrhoval (na deň 19.5.2023), a ani následne v deň, na ktorý bol vyzývaný cestou právnej zástupkyne (dňa 29.5.2023). Citovala ustanovenia § 39, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka. Pod pojmom „hospodárenie so spoločnou vecou“ je potrebné rozumieť najmä opravu, úpravu, údržbu, užívanie a iné, bez ohľadu na to, či medzi spoluvlastníkmi ide o bežné alebo nie bežné veci. Spôsob nakladania sa určuje dohodou. Nájomnú zmluvu nemusia ako prenajímatelia uzavierať všetci podieloví spoluvlastníci, postačí väčšina hlasov spoluvlastníkov. Ak k dohode nedôjde, potom rozhoduje väčšina spoluvlastníckych hlasov, ktorá sa počíta podľa veľkosti podielov. Nadpolovičná väčšina určená podľa podielov je nad 50 %. V danom prípade je evidentné, že rozhodnutie žalovaného uzatvoriť nájomnú zmluvu je len rozhodnutím jedného spoluvlastníka. Prijaté rozhodnutie nie je možné považovať za rozhodnutie spoluvlastníkov a nejde ani o rozhodnutie „väčšiny“ v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uzatvorená nájomná zmluva medzi žalovaným ako prenajímateľom a A. J. ako nájomníčkou zo dňa 1.3.2023 je preto absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. To znamená, že aj v prípade prenajatia bytu nachádzajúceho sa v domovej nehnuteľnosti v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb má každý spoluvlastník (bez ohľadu na výšku jeho spoluvlastníckeho podielu) právo zúčastňovať sa na procese vytvárania kolektívnej vôle spoluvlastníkov a prijímania ich rozhodnutia o hospodárení so spoločnou vecou (§ 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka), aj keď miera právnej a faktickej možnosti určitého spoluvlastníka ovplyvniť tento proces je limitovaná výškou jemu patriaceho spoluvlastníckeho podielu (§ 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a v niektorom konkrétnom právnom vzťahu (najmä s dominantným postavením väčšinového spoluvlastníka) môže byť nepatrná. Rozhodovanie o nájme bytu v domovej nehnuteľnosti v spoluvlastníctve viacerých osôb, pri ktorom nedochádza k zmene účelového určenia bytu, je súčasťou rozhodovania o hospodárení so spoločnou vecou v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Či, komu a za akých podmienok bude tento byt/garáž prenajatý, rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov, teda uplatňuje sa tu tzv. majoritný princíp, pri ktorom je z hľadiska prijímania rozhodnutia o prenájme určujúcou veľkosť spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníka (súčet podielov spoluvlastníkov). Spoluvlastníci, ktorí boli ostatnými spoluvlastníkmi prehlasovaní, sa musia rozhodnutiu väčšiny podriaďiť. Ten zo spoluvlastníkov, ktorý nesúhlasí s takýmto rozhodnutím, nemôže sa úspešne domáhať na súde rozhodnutia o inom hospodárení s touto vecou (uvedené právo má len vtedy, ak sa nedosiahne väčšina alebo dohoda spoluvlastníkov). Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo 1694/2005, sp. zn. 22Cdo 1658/2001, sp. zn. 22Cdo 277/2005.

6. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že žalobkyňa sa stala podielovou spoluvlastníčkou na základe darovacej zmluvy, keď bol darcom. Následne jej doručil výzvu na vrátenie daru, ktorú prevzala a až teraz, keď doručil na kataster návrh na zápis jeho vlastníckeho práva a začalo sa konanie pod číslom Z-541/2023, tak žiada vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. To, že takto učiní jej povedal hneď po rozvode, lebo už pri rozvodovom konaní sa chcela baviť o tom koľko jej má dať peňazí. V prvom rade je nutné, aby súd rozhodol o tom, či spoluvlastníctvo už nezaniklo, keďže jej výzvu doručil a ona na ňu nereagovala podaním adekvátnej žaloby. Dar sa rozhodol vziať späť, z dôvodov: - podvádzala ho, ohovárala ho a brojila proti nemu, v čase keď bol chorý nepodala mu ani pohár vody, vôbec sa o neho nezaujímal, dokonca na neho volala policajtov, okradla ho. Čo sa týka vecí žalobkyne, aj ona sama uviedla, že si pre tieto bola viackrát, vstup jej bol umožnený, ale naschvál si nezobrala všetko. Pokiaľ sa nechce nasťahovať späť, tak má podať žalobu o vydanie vecí a tieto nezameniteľne špecifikovať. Žalobkyňa má vlastné obydlie a jeho obydlie má taktiež právo na ochranu, aby mu tam už cudzia osoba len tak nechodila. V doplnení vyjadrenia zo dňa 7.7.2023 (č.l. 70) priložil kópiu výpovede žalobkyne dňa 19.6.2023 na OR PZ v Šali (č.l. 71), z ktorej podľa neho jasne vyplýva, že žalobkyňa nemá naliehavý záujem na tom, aby mala kľúče a nekontrolovaný vstup do nehnuteľnosti v spoluvlastníctve. Jednoznačne priznáva, že mala niekoľko možností na odvoz svojich osobných a hnutelých vecí. Fakt, že tak neučila je daný len jej vypočítavosťou a teda nie je dôvodom

na obmedzovanie jeho slobody a práva k obydlu iných osôb v takej miere, aby bolo na mieste vyžiť na to inštitút neodkladného opatrenia. Podotkol, že hnutelné veci ponechané žalobkyňou jednoznačne neboli tak dôležité pre jej život, aby si to pri viacnásobnom odvoze nevedela odniesť. Vedela, čo má odniesť a preto sa mala na toto náležite pripraviť. Opakuje, že odišla dobrovoľne. Je toho názoru, že je súdu dostatočne jasné, pokiaľ by bol odchod žalobkyne v scenári, ktorý opisuje, bola by na neho zavolať policajtov. Sama teda dobrovoľne opustila spoločnú nehnuteľnosť, v čase keď nebol doma, lebo mala so sebou kľúče a tým možnosť vstupu. Nevie či ich stratila, alebo sa ďalšieho vstupu domáhala prostredníctvom polície len z teatrálnosti. Vie však, že z bytu zmizli veci veľkej hodnoty, on ich nikde nedal a teda jediný, kto ich mohol odcudziť, bola žalobkyňa. Preto bol vykonaný jednostranný úkon a dar v podobe polovice bytu a garáže vzal späť.

7. K vyjadreniu žalovaného k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa a uviedla, že je naďalej podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, ktorých zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva sa v tomto konaní domáha. Žalovaný doposiaľ neuvádzal, že sa domáhal vrátenia daru a o konaní Z-541/2023 sa dozvedela náhodne z webového katastrálneho portálu. Následne požiadala Okresný úrad Šaľa, katastrálny odbor o zápis poznámky o prebiehajúcim súdnom konaní o zrušení a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8C/28/2023 na základe žaloby zo dňa 6.4.2023. Nemá vedomosť o tom, že by sa žalovaný domáhal súdnou cestou vrátenia daru, alebo by inicioval konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorých zrušenia a vyporiadania sa žalobkyňa v tomto konaní domáha, preto má za to, že daná otázka nemôže byť v tomto konaní riešená prejudiciálne. Žalovaný naďalej neumožňuje žalobkyňi užívanie predmetu podielového spoluvlastníctva, a to aj napriek predbežnej vykonateľnosti napadnutého uznesenia, preto sa domáha plnenia v exekučnom konaní. Poprela, že by svojim správaním (alebo opomenutím) dala žalovanému dôvod domáhať sa vrátenia daru, a že teda v dôsledku jej konania či nekonania vznikli hmotnoprávne podmienky pre vznik práva darcu - žalovaného na vrátenie daru v zmysle ust. § 630 Občianskeho zákonníka. Popiera doručenie výzvy na vrátenie daru zo strany žalovaného. Z vyjadrenia žalovaného k odvolaniu, aj z nerešpektovania uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia súdu prvej inštancie zo strany žalovaného, ale i z iniciovania katastrálneho konania na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor Z-541/2023, vyplýva snaha žalovaného žalobkyňu o jej podiel na nehnuteľnostiach ukrátiť. Skutočnosť, že žalovaný nemieni a nechce strpieť výkon spoluvlastníckeho práva žalobkyne, odovzdať jej kľúče, vyplýva aj z jeho podaní, o čo viac je nariadené neodkladné opatrenie dôvodné. Žalobkyňa je takou istou vlastníčkou predmetných nehnuteľností ako žalovaný, bez ohľadu na to, či si nejaké hnutelné veci odniesla alebo nie, v sprievode polície alebo bez. Nie je zrejmé, ako uznesenie obmedzuje žalovaného na jeho slobode či práve k obydlu iných osôb, navyše, pokiaľ má žalovaný na mysli nájomcu, ním uzatvorená nájomná zmluva je absolútne neplatná. Z pohľadu merita veci tvrdí, že tvrdenia uvádzané žalovaným v písomnom vyjadrení zo dňa 7.7.2023 nijako nesúvisia so žalobou o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Sporuje vznik hmotnoprávných podmienok pre právo na vrátenie daru, a taktiež popiera doručenie tohto úkonu.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok účinný od 1.7.2016 – ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je možné priznať úspech, preto postupom podľa § 388 CSP napadnuté uzneseniu súdu prvej inštancie zmenil.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty žalovaného predstreté ním v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci žalobkyňou navrhované neodkladné opatrenie (v znení v odseku 1).

10. Žalobkyňa sa žalobou vo veci samej domáha voči žalovanému zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa: 1. v okrese Šaľa, obci D., katastrálnom území D.: - byt K. X, G. X. H., F. X v bytovom dome na I. C. s. č. XXX, - podiel na pozemku parc. C KN č. 585/5, - zastavané plochy a nádvoria o výmere 357 m² o výške podielu 314/10000 k celku, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o výške podielu 314/10000 k celku, vedené na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor, 2. v okrese Šaľa, obci D., katastrálnom území D.: - garáž súp. č. XXXX, postavená na pozemku C KN parc. č. 942/20, - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19m² -pozemok C KN parc. č. 942/20, - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m², vedené na LV č. XXXX na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor. Domáha sa vyporiadania podielového spoluvlastníctva tak, že nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Šaľa, obci D., katastrálnom území D.: byt č. X, G. X. H., F. X v bytovom dome na I. C. s. č. XXX, podiel na pozemku parc. C KN č. 585/5, - zastavané plochy a nádvoria o výmere 357m² o výške podielu 314/10000 k celku, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve o výške podielu 314/10000 k celku, vedené na LV č. XXXX, na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor, súd prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného. Nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Šaľa, obci D., katastrálnom území D.: - garáž súp. č. XXXX, postavená na pozemku C KN parc. č. 942/20 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m², pozemok C KN parc.č. 942/20, - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 19 m² vedené na LV č. XXXX na Okresnom úrade Šaľa, katastrálny odbor, súd prikáže do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom tento je povinný zaplatiť žalobkyňi finančnú náhradu za jej spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k celku spolu sumu 68.353,20 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľností bližšie špecifikovaných v odseku 10, pričom každej zo sporových strán prináleží spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam v rozsahu 1/2. Výzvou zo dňa 15.8.2022 (č.l. 17), ktorou prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, Výzvou zo dňa 13.2.2023 (č.l. 16), ktorou prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalovaného na vydanie kľúčov a umožnenie nehnuteľnosť užívať ako aj na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ako aj vyjadrenia žalovaného na uvedené výzvy (č.l. 11 a 13), že žiadal zasláť zoznam znalcov, potvrdil, že žalobkyňa si bola 4x, z toho v sprievode polície 3x pre veci, pričom keď sa bude byt sprístupňovať znalcom, bude si žalobkyňa môcť vlastné veci, ktoré preukáže zobrať, CMA analýzu konkurenčných ponúk zo dňa 24.1.2023 (č.l. 18), Čestné prehlásenia zo dňa 24.1.2023, zo dňa 25.1.2023 a zo dňa 30.1.2023 (č.l. 5-6) a Výpisy z listu vlastníctva č.l. XXXX a XXXX (č.l. 7-10).

12. Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcami bola osvedčená dôvodnosť a trvanie chráneného nároku žalobcov a zároveň bola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobcami a žalovaným. Odvolací súd sa s týmto záverom stotožňuje.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

15. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje, b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde, c) nenakladala s určitými vecami alebo právami, d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala, e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba

obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

16. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, ods. 2 k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

17. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

18. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, ods. 3 ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

19. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Neodkladné opatrenie má preto slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv, ak naliehavosť situácie vyžadovala okamžitý zásah súdu. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

20. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ďalším zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z charakteru neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že pred jeho nariadením súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

21. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.). Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

22. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (Števček, M., Ficová, S. Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1092 s.).

23. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu.

24. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, pričom osvedčené skutočnosti majú spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti (na základe čoho súd z nich pri rozhodovaní vychádza). Žalobca osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

25. Požiadavku na neodkladnú úpravu pomerov odôvodňuje žalobkyňa tým, že žalovaný jej bráni vo výkone jej vlastníckeho práva, v užívaní predmetu vlastníctva riadnym spôsobom, t. j. spôsobom, pre ktorý sú primárne tieto nehnuteľnosti určené.

26. V zmysle citovaného ustanovenia § 325 ods. 1 CSP predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia ešte pred rozhodnutím vo veci samej je bezodkladná potreba dočasnej úpravy pomerov strán alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Potreba dočasnej úpravy pomerov alebo obava z ohrozenia exekúcie musí byť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčená, t. j. musí sa javiť ako pravdepodobná; nárok samotný teda nemusí byť preukázaný. Nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí alebo osvedčí právny vzťah medzi stranami sporu, ak tieto vzťahy vyžadujú bezodkladnú úpravu, a ak sa právny vzťah medzi stranami sporu nevytvorí nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi stranami sporu. Zároveň platí, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je výlučne vecou strany, ktorá navrhuje neodkladné opatrenie, učiniť príslušné tvrdenia a tieto podložiť dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí záver o prípustnosti, resp. neprípustnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V štádiu, kedy súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie je totiž časový priestor na vykonávanie rozsiahleho dokazovania (§ 328 ods. 2 CSP). Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia na zreteli, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy, a preto by malo povinnú stranu obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere, pretože iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o neodkladnom opatrení.

27. Je potrebné zdôrazniť, že osobitnej povahy inštitútu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Riadne dokazovanie súd v zmysle § 185 a nasl. CSP nevykonáva a o návrhu je povinný rozhodnúť v zákonnej lehote do 30 dní od jeho doručenia. V danom prípade predpokladom pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia bolo, aby navrhovateľ osvedčil splnenie dvoch základných podmienok, a to jednak potrebu bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán (§ 325 ods. 1 CSP) a zároveň osvedčil dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana (§ 326 ods. 1 CSP).

28. Odvolací súd má s poukazom na obsah návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a obsah spisu osvedčené, že žalobkyňa a žalovaný sú zapísaní ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX a na liste vlastníctva č. XXXX, pričom každej zo sporových strán patrí spoluvlastnícky

podiel vo veľkosti 1/2. Konanie vo veci samej (žaloba žalobkyne o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva predmetných nehnuteľností) nie je právoplatne skončené.

29. Vychádzajúc zo skutkových zistení prvoinštančného súdu, ktorými je odvolací súd v zásade viazaný, nemožno uzavrieť, že žalobkyňa osvedčila skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný jej bráni vo výkone jej vlastníckeho práva, v užívaní predmetu vlastníctva riadnym spôsobom, t. j. spôsobom, pre ktorý sú primárne tieto nehnuteľnosti určené. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 6.4.2023 domáha zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam tak, aby ich súd odplatne prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. V žalobe žalobkyňa uvádza, že od apríla 2022 užíva nehnuteľnosti výlučne žalovaný. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že žalovaný jej odcudzil kľúče od predmetných nehnuteľností, táto sa do nehnuteľností nevie nijako dostať a nemá preto možnosť aktuálne zabezpečiť obhliadku predmetných nehnuteľností znalcom za účelom vypracovania znaleckého posudku o všeobecnej hodnote nehnuteľností. Uviedla tiež, že o nehnuteľnosti nemá záujem, a ak by nemal záujem ani žalovaný, navrhuje, aby súd nariadil predaj nehnuteľností s tým, že výťažok z predaja bude rozdelený podľa výšky spoluvlastníckych podielov strán sporu na predmetných nehnuteľnostiach. Tvrdenie žalobkyne, že jej žalovaný bráni vo vstupe a užívaní nehnuteľností nie je v logickej zhode so žalobou vo veci samej, pretože žalobou sa domáha vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam prikázaním do výlučného vlastníctva žalovaného za peňažnú náhradu. Nepodala teda takú žalobu, z ktorej by vyplývalo, že má záujem nehnuteľnosti užívať, že má záujem riešiť hospodárenie so spoločnou vecou podľa § 139 Občianskeho zákonníka (resp. by sa domáhala žalobou na plnenie, vydania svojich vecí).

30. Z hmotnoprávneho základu neodkladného opatrenia, ktorým je právna úprava hospodárenia so spoločnou vecou podľa § 139 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pretože z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne a preto zákon predpokladá dohodu o hospodárení so spoločnou vecou. Spoluvlastníci majú navonok, voči tretím osobám, bez ohľadu na veľkosť spoluvlastníckych podielov, spoločné a nerozdielne práva aj záväzky. Dovnútra, medzi sebou však spoluvlastníci konajú a rozhodujú o hospodárení väčšinou, počítanou podľa veľkosti podielov. Odvolací súd poukazuje na to, že za hospodárenie so spoločnou vecou v zmysle ustanovenia § 139 Občianskeho zákonníka v širšom ponímaní možno považovať všetko, čo sa dotýka spoločnej veci a čo je pre právo relevantné (právo užívania, požívanie veci a všetko, čo s existenciou veci súvisí). Hospodárením s vecou sa rozumie aj to, ako bude každý zo spoluvlastníkov vec užívať, či bude prenajatá a pod. (pozri sp. zn. 4 Cdo 262/2015).

31. Na rozdiel od súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že samotná žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nie je tým nárokom, ktorý by bol osvedčením existencie práva, ktorému sa má navrhovaným nariadeným neodkladným opatrením poskytnúť neodkladná ochrana, keďže takáto žaloba sa týka nezhody podielových spoluvlastníkov, ktorí už nemajú záujem zotrvať v podielovom spoluvlastníctve a k zrušeniu, ktorého nedošlo medzi nimi dohodou. Žalobkyňou navrhované neodkladné opatrenie teda nemá jednoznačne súvis s konaním o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, hoci žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňovala (aj) podaním žaloby o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a okresný súd (nesprávne) obmedzil trvanie ním nariadenie neodkladného opatrenia do právoplatného rozhodnutia vo veci samej (vyporiadania podielového spoluvlastníctva).

32. S ohľadom na uvedené už v odseku 29 podľa odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňa nemá skutočný záujem nehnuteľnosti užívať. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ako bolo vyššie uvedené, súd nevykonáva dokazovanie a je na navrhovateľovi, aby predovšetkým v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísal rozhodujúce skutočnosti, ktoré súd presvedčia o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. To predstavuje argumentačnú líniu, v zmysle zákonom vyžadovaného odôvodnenia návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Odvolací súd konštatuje, že žalobkyňa neposkytla súdu také presvedčivé argumenty, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že jej návrh je dôvodný. Za jediný osvedčený argument je možné považovať len to, že žalobkyňa je spoluvlastníkom sporných nehnuteľností, čo však samo o sebe nepostačuje na to, aby sa žalobkyňa poskytla ochrana ňou navrhovaným spôsobom.

33. Podľa odvolacieho súdu podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako žiadala žalobkyňa, splnené neboli s dôrazom na uvedené v odseku 31 a 32, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

34. Napriek uvedenému v odseku 33 odvolací súd dáva žalovanému do pozornosti, že je povinný rešpektovať aj ako rovnodielný spoluvlastník práva žalobkyne vyplývajúcej jej z podielového spoluvlastníctva predmetných nehnuteľností (právo predmet vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním) v rozsahu spoluvlastníckeho podielu a zároveň dodržiavať ustanovenie § 139 Občianskeho zákonníka. Pričom podľa § 139 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne. O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd. Rozhodnutie o hospodárení so spoločnou vecou je aj rozhodnutie o prenechaní užívacích práv k spoločnej veci nájomnou zmluvou tretej osobe. Pri rovnodielných spoluvlastníkoch sa preto vyžaduje spoločný súhlas s nájmom veci tretej osobe. Ak jeden spoluvlastník nesúhlasí, môže o nájme rozhodnúť súd na návrh druhého spoluvlastníka. Bez dosiahnutia dohody spoluvlastníkov alebo bez predchádzajúceho rozhodnutia súdu, je právny úkon (uzavretie nájomnej zmluvy) iba jedným z rovnodielných spoluvlastníkov, absolútne neplatný. Uvedené má dopad aj na nájomnú zmluvu uzavretú výlučne žalovaným dňa 1.3.2023.

35. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré nie je neodkladným opatrením vo veci samej (§ 123 a § 128 ods. 1 CSP), rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa bude konanie končiť (§ 262 ods. 1 CSP), o trovách konania vzniknutých v súvislosti s týmto neodkladným opatrením (tak prvoinštančných, ako aj odvolacích) sa preto bude rozhodovať v konečnom rozhodnutí, a to v rozhodnutí podľa § 334 alebo § 336 ods. 3 CSP, prípadne v konečnom rozhodnutí v konaní vo veci samej.

36. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).